

[Leif Hermann]

vore vandområder? Arealer, der, for at citere Naturfredningsforeningen og fredningsstyrelsen, er meget rige biotoper med helt enestående samfund af planter og dyr. Dette er ikke nævnt. Det finder vi i et bilag til miljøstyrelsens redegørelse.

Man kunne endda forstå, at vi skulle have okkerrensning, sådan som miljøministeren har foreslået det, hvis dansk landbrug stod over for betydelige muligheder for at erobre nye markeder med en forøget landbrugsproduktion og de deraf følgende behov for udvidelse af de dyrkningssikrede arealer. Så kunne de rene landbrugsinteresser måske tale for ministerens løsning på problemet: statslig støtte til okkerrensning. Til alt held har vi landbrugsministerens redegørelse af 21. marts 1984 til at fortælle os lidt om landbrugets behov for arealer i fremtiden. Det er jo ikke ligefrem noget, der lægger op til udvidelse af de dyrkede arealer. Der står i redegørelsen, at realpriserne vil falde for landbrugsprodukter, specielt vil vi få relativt faldende kornpriser, og der vil, som det hedder, muligvis blive frigjort mindre produktive arealer til alternativ anvendelse. Man forestiller sig åbenbart ikke i landbruget, at arealer i landbruget kan henligge i noget, som kan betegnes som naturtilstand, medmindre da naturtilstandsbegrebet falder ind under betegnelsen alternativ anvendelse.

Det grundlæggende spørgsmål i denne sag bliver altså: hvor er dokumentationen for, at det overhovedet såvel samfunds- som landøkonomisk set er forsvarligt at foretage årlige dræninger af ca. 350 ha okkerholdige arealer? Dette spørgsmål besvarer hverken ministeren eller miljøstyrelsen. Men hvis vi overhovedet skal være i stand til seriøst at tage stilling til dette her, må vi have svar på det spørgsmål.

Ministeren siger i sin redegørelse, at han i øjeblikket vil begrænse sig til opklarende spørgsmål og til mere generelle betragtninger. Men hvor er den mest opklarende betragtning, betragtningen om landbrugets behov for okkerholdige arealer? Den har borte tilsyneladende taget. Landbruget vil naturligvis hævde, formentlig akkompagneret af Hedeselskabet og andre entreprenører i naturødelæggelsen, at behovet er til stede, men så må det i det mindste sandsynliggøres på en ganske anden måde, end det er tilfældet.

Ministeren siger, at han til efteråret vil fremsætte lovforslag om rensningsforanstaltninger, vel vidende, at vi indtil nu, hvis vi altså skal tro redegørelsen fra ministeren, kun kender én rimeligt effektiv, men temmelig dyr rensningsmetode, hydratkalkudfældningen.

Jeg skal opfordre ministeren til, inden vi får et sådan lovforslag på bordet, at få rede på følgende: landbrugets konkrete påviste arealbehov inden for de okkerbelastede områder samt en afklaring af de uenigheder i beregningsgrundlaget vedrørende fordele og ulemper for landbruget, som ministeren i øvrigt selv anfører i sin redegørelse. Tilsvarende ville det være rart at få en redegørelse for, hvilke tab et forbud mod dræning af okkerholdige arealer vil medføre under den forudsætning, at landbrugets behov for inddragelse af nye arealer vil være aftagende på grund af stagnation eller tilbagegang i landbrugspriserne.

Afslutningsvis skal jeg oplyse, at socialistisk folkeparti naturligvis kan støtte foranstaltninger, der tilsigter en hurtig forbedring af vandløb, der er blevet okkerbelastet af tidligere dræninger eller udledninger fra brunkulslejer, når natur- eller dambrugsinteresser gør det påkrævet, ligesom vi naturligvis er indstillet på at medvirke til en kompensationsordning, når landbruget kan dokumentere tabet af en sikker indkomst ved gennemførelsen af dræningsforbud.

Med disse opfordringer vil jeg afslutningsvis alligevel sige tak til ministeren for redegørelsen, men nok mest af alt rette en tak til styringsgruppen under miljøstyrelsen for det grundige arbejde, der forhåbentlig får lov til at sætte sig væsentlig mere solide spor i miljøbeskyttelsen, end ministerens redegørelse lader ane.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Med denne redegørelse står vi over for et af de tilfælde, hvor tilskud til et godt formål, nemlig dræning til forbedring af landbrugsjord, kan medvirke til gener for andre, nemlig i form af okkerforurening. Derved opstår der naturligvis modstridende interesser, og det radikale venstre finder det meget positivt, at man nu har forsøgt at trænge til bunds i, hvor store problemerne er, og hvordan de bør løses.